

Татакъ Татъкъ Татека *нар.* 1) гдѣ-то, куда-то: Въ 1862 м. десятина хыляды домочядѣи изъ Българіи отидоха та ся ни чуха ни видѣха татакъ по Краѣ и по русскыи пустини да скытатъ гладѣи и жедни като никой нигдѣ. *Л. Д. 69 р. 220.* Тукъ ранобудна атичка си сладко чюрулика, татъкъ изъ гьолчинки крѣсливи жаби са разврякали. *Зк. 132.* Свирачѣтъ карабакалъ подхвърква отъ орѣхъ на орѣхъ... Татъкъ изъ долищата подхвърква черна кукувица. *ib. 6.* Щомъ слѣзла, хванала ги (жената) за рѣка и ги повела татъкъ нѣ старна. *Х. I, 18.* **Татакъ близо (на близо, край, около)**—гдѣто тамъ вблизи: Нѣкой влѣкъ намѣрилъ са татакъ близо та видѣлъ това. *Сб. 27.* И като са прасковата и абълеата са прилирали, драката татакъ облизомъ ги чула. *ib. 85.* Честитѣ бѣхъ да намѣръ татакъ о близу малко сладка вода. *Р. С. 14.* За малко едно врѣмence, поспрѣтърха си, татъкъ край селото на широко равнище близо до рѣката, една къщица. *Зк. 165.* Благодаряхъ ся само да плавамъ често татакъ около жилището си удалечаванъ найвече до два вверлеи. *Р. С. 91. 2)* далѣе: Наме-рихъ... тукъ да правятъ само пахти и ножове, татакъ метални украшения и сѣбрени работи (филигранн). *Л. Д. 75 р. 39.* **Махни са татъкъ,** убирайся: Махнѣте ся татакъ! *Л. Д. 70 р. 177.*

Татара *въ прибауткѣ:* Тумба тумба Татара, явни коня златара, та поиди си Вегле. *М. 663.*

Татарія *с. ж.* татарскій богатырь (*въ нар. пѣсн.*): Дубре-душла силна татарию,—, страшна асакію. *Ч. 306.*

Татаринъ *с. м.* **Татаржа** *с. ж.* **Татарче** *ум.* татаринъ,—рка: Татаринъ впрегна коня И тури Магда въ коня; Пай си отиде на съборъ. *Ч. 339.* Презъ село идатъ Татаре, Всичко-то село излезе, Черни Татаре да гледа, Всички-те миромъ минаха; Едно проклето Татарче. А то си миромъ не мина. *М. 70.* Дур' не доде Татаръ паша,—сосъ Татари. *М. 107.* **Татаране** ле, браино ле! Боле си мене погуби, Не обирай ми сребро-то Сребро-то ми нанизно-то, Че е отъ село собираю. *М. 93.* **Татарлъкъ** *с. м.* страна татаръ: Та новъ Татарлъкъ отидохъ. *М. 93.* **Татарски Татарійски** *пр.* Татарскі-атъ впеятъ. *М. 70.* Вазн ще каратъ въвъ Цариграда, Че тамъ си има отъ наша-та вѣра, Отъ наша-та вѣра отъ Христіанска; Пакъ мене ще каратъ въ татарска земя, Чи тамъ си пѣма отъ наша-та вѣра,—, отъ наша-та рода. *Ч. 300.* Ходилъ юпакъ, ходилъ помакъ На пустата войска, войска татарійска; Ранили го,—, триста тънки пушки, три стрѣли татарски. *Л. Д. 1876 р. 147.* **Татарщина** *с. ж.* татарщина: Безъ причиня челоуѣцы не имъ сѣ дали тоя имена, коя и до днесъ сѣ съхранили. А никакъ татарщина, нито гърщина не носѣтъ, чиста славянска имена сѣ! *Гн. 183.*